

*Сніг і сонце –
свято чистоти*

* * *

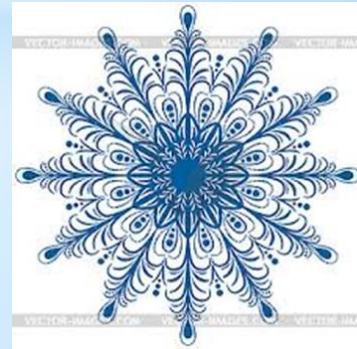
**В лісі, наче проділ, біла путь.
Сніг і сонце - празник чистоти.**

**Ти сніжинкою хотіла бути -
Впасти й не розбитися з висоти.**

Сніг на віях. Правда і брехня.

**Мить, що потім мрією стає.
Сніг, сніжок, сніжечок, сніження,
Сніженятко, сніженяточко моє.**

Д. Павличко

* * *

На деревах паморозь заграла,
У снігу білесенькім земля.
Заіскрилась дивно, засіяла,
Стала казкою холодною здаля.
Все в полоні холоду і криги,
Заворожене в казковім сні.
Ще далеко дуже до відлиги,
Не пройти стежинами весні.
А деревам сняться білі квіти
І дощі, що напувають все.
Що ж, зима... Нема де правди діти,
Що нам холод щастя не несе.
Хочеться всім сонечка ясного,
І тепла, і цвіту, і краси.
Хочеться нам дощику рясного
І дзвінкої чистої роси.
Та зима ніяк не відпускає,
Бо вона своє не відбула.
Хоч між хмар і сонце виглядає,
Та іще далеко до тепла.

Н. Красоткіна

* * *

Перший сніг ліг як біле диво,
Чорну землю легенько накрив.
Пізні квіти оздобив красиво,
І ялиночки засніжив.
Стало світло і біло-біло,
Звеселів раптом цілий світ.
Хоч недовго з небес сніжило,
Але снігу хватило для квіт,
Щоб вони, наче в казці стали.
Для ялинок, щоб ожили,
В хороводі затанцювали,
Й щиру радість нам принесли.
Перший сніг, споконвічне диво,
Тиху радість усім несе...
Всюди світло і так красиво,
В світі раптом змінилось все.

Н. Красоткіна

Спить озеро, спить ліс і очерет.
Верба рипіла все: «Засни, засни...»
І снилися мені все білі сні:
На сріблі сяли ясні самоцвіти,
Стелилися незнані трави, квіти,
Блискучі, білі... Тихі, ніжні зорі
Спадали з неба — білі, непрозорі —
І кпалися в намети... Біло, чисто
Попід наметами. Ясне намисто
З кришталю грає і ряхтить усюди —
Я спала. Дихали так вільно груди.
По білих снах рожевії гадки
Легенькі гаптували мережки,
І мрії ткались золото-блакитні,
Спокійні, тихі, не такі, як літні.

Леся Українка

* * *

Сиджу я біля підвіконня,
Коли дивлюся — у садку
На груші... яблука червоні
Аж на самісінькім вершку.
Та ось підкрався кіт-гульвіса,
На грушу глипнув, як сова,—
Червоні яблука знялися —
І полетіли! Ну й дива!
Взяв олівець я із пенала
І записав в календарі:
«Сьогодні вперше прилітали
До нас у гості снігурі».

А. Качан

Завжди дивуюся природою — це диво.

Усе в ній є: багатство й простота.

У різну пору трепетно й красиво,

Відтінків колорит і широта.

Зимою, хоч холодна — дивовижна,

Коли сніжок білесенький летить.

Уся казкова, світла, білосніжна

Земля, мов зачарована, лежить...

А тиша взимку просто чародійна,

Бо заворожує і зцілює серця.

Тоді природа-матінка спокійна,

Лиш жебонить вода із джерельця.

Пливе тихенько річка під льодами,

Нечутно линуть хмари в вишині.

Ялини неба дістають верхами

І велетнів нагадують мені.

Леся Українка

* * *

Білими пелюстками заіскрився сніг,
Ватяними згустками на подвір'я ліг.
Сад, мов диво-музика, аж тамує біль
Ця ніким не тронута біла заметіль.
Стишу крок, замріяно в казку задивлюсь,
В білий пух, розвіяний, думкою втоплюсь,
Захлинусь побаченим, з місця не ступну,
Мріями збагачений, в заметіль пірну.
Захмелію казкою зимної пори,
Вірами, надіями ріки розцвіли,
Віхола-метелиця стан мій обійма,
Сніг в замети стелиться – зимонька-зима.

В. Геращенко

* * *

**Ой не сійтесь, сніги, ой не сійтесь,
рясні,
Не губіть ви останньої слави:
Гріє здалека землю усмішка весни,
Пробиваються проліски, трави.**

**Не злякать вам нікого, холодні сніги,
Бо розтопче вас сонце блискуче.
І нечуваний сміх залуна навкруги,
Як тікати ви будете з кручі.**

О. Олесь

* * *

*Сипле, сипле сніг,
Криє переліг,
Білим килимом лягає
Аж під наш поріг.
Легкий білий пух,
Наче той кожух,
Криє землю, щоб не знала
Стужі й завірюх.
Тишина кругом.
Спи спокійним сном,
Заки збудешся весною
З рутяним вінком.*

Б. Лепкий

* * *

Не боячись зими-напасті,
Повільно ходять у дворі
Ранкові зорі червонясті,
Червоногруді снігурі.

І їхні крилечка вишневі
Важку розпушують югу.
Ні, ні, то ходять сні
рожеві
По мармуровому снігу...

А. Малишко

Уночі мороз поволі
Інеєм упав на шлях...
Спотикається на полі
Місяць грудень по грудках.
І тому такий він гнівний,
Дружить з вітром крижаним.
А хуртеча рівно-рівно
Засипає слід за ним.
Сипле сніг мов стеле килим,
Щоб за груднем із дібров
Тим рипучим снігом білим
Рік Новий до нас ішов.

М. Литвинець

З Новим роком, браття милі,
В новім щастю, в новій силі
Радісно вітаю вас
І бажаю, щоб в здоров'ю,
В мирі, з братньою любов'ю,
Відтепер ішов нам час.
Щирій праці Бог допоможе!
Дай вам Боже все, що гоже!
Іван Франко